

[Indenrigsministeren]

mer, der har deltaget i mødet, jf. § 13 i den kommunale styrelseslov, for så vidt angår kommunalbestyrelsens protokol, og § 20, stk. 2, for så vidt angår udvalgenes protokoller. Kravet herom har sammenhæng med, at beslutningsprotokollen afgiver dokumentation for indholdet af de trufne beslutninger og for, hvilke kommunalbestyrelsesmedlemmer der er ansvarlige for de trufne beslutninger.

Af styrelseslovens § 10, stk. 1, fremgår endvidere, at kommunalbestyrelsens møder er offentlige. Dette udelukker, at kommunalbestyrelsens forhandlinger og beslutninger kan foregå elektronisk, idet offentligheden herved vil blive afskåret fra at overvære forhandlingerne og stemmeafgivningen.

Herudover findes i styrelseslovgivningen en række bestemmelser om, at informationer skal være tilgængelige for kommunens beboere, hvorved det forudsættes, at de pågældende informationer foreligger i en sådan form, at borgerne kan få adgang til at gennemgå informationerne samt til eventuelt at få kopi heraf.

Som eksempel herpå kan nævnes § 8, stk. 4, hvorefter en fortegnelse over de sager, der vil komme til behandling på kommunalbestyrelsens møde, samt en udskrift af beslutningsprotokollen med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, så vidt muligt skal være fremlagt et eller flere steder i kommunen til orientering for beboerne.

Sådanne bestemmelser udelukker dog naturligvis ikke, at kommunen også etablerer en elektronisk informationsformidling over for borgerne.

Som det fremgår, er styrelseslovgivningen ikke til hinder for en udstrakt anvendelse af edb-kommunikation. I Ravnsborg Kommune, der sammen med Kommunedata har gennemført et vellykket forsøg med edb-kommunikation, har der da heller ikke vist sig hindringer herfor i lovgivningen.

Samtidig har kommunalbestyrelsesmedlemmer, der ikke ønsker at anvende edb-kommunikation, ret til papirinformationer som hidtil.

Jeg finder på denne baggrund ikke, at der på nuværende tidspunkt er anledning til at foretage ændringer i den kommunale styrelseslovgivning med hensyn til edb-kommunikation.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der i Indenrigsministeriet er nedsat et udvalg om kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m.v. Udvalget, der skal

afslutte sit arbejde senest den 15. august i år, har bl.a. til opgave at se på tilrettelæggelsen af arbejdet i kommunalbestyrelser og udvalg samt den kommunale administrations betjening af kommunalpolitikkerne. Jeg har derfor sendt en kopi af spørgsmålet og dette svar til udvalget til orientering.

Spm. nr. S 1229

Til *indenrigsministeren* (11/5 94) af:

Pernille Frahm (SF):

»Såfremt en kommune ikke tilbyder deltids-, men kun fuldtidsinstitutions- og SFO-pladser, og kommunen ønsker at tilbyde sådanne ledige fuldtidspladser til familier, hvor en eller begge forældre er på forældreorlov, vil dette da være lovligt for kommunen, eller er det noget, ministeren mener der bør gribes ind over for?«

Begrundelse

Af Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 819 af 13. oktober 1993 om orlov til uddannelse, sabbat og børnepasning, § 20 (med flere), fremgår det, at såfremt kommunen tilbyder halvdagsinstitutionspladser, har forældre på orlov ret til, at deres børn kan optages på en sådan.

Svar (24/5 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det fremgår af lov om orlov, at hvis det barn, der giver orlovsmuligheden, er i alderen 3-8 år, kan der i orlovsperioden for dette barn højst benyttes halvdagsplads i offentligt dagtilbud. Benyttelse af en fuldtidsplads vil derfor ikke være i overensstemmelse med orlovsloven.

Det skal i denne forbindelse oplyses, at forældrene ikke har en egentlig ret til en halvdagsplads ved orlov til børn over 3 år.

Kommunerne er efter bistandslovens § 69 forpligtet til at have et udbud af offentlige dagtilbudspladser. Denne forpligtelse indebærer, at kommunerne skal fastlægge en dagtilbudsstruktur, der afspejler det lokale behov. Det er således kommunerne selv, der tilrettelægger antallet af deltids- og fuldtidspladser.